

Защото отъ тѣхъ Тома, като зе извѣстіе, че Муратъ иде върху имъ, излѣзе смиренно да го посрѣщне, пакъ са вврече и да му устѣпи доволно часть отъ владѣніята си, само да го остави живъ; а Димитрій най-напредъ му са поопрѣ, но като видѣ, че не ще можи да стоеи на срѣща, побѣгнѣ въ Римъ при папата, като зе съ себе си и главата на Св. Апостола Андрея. Димитрій Палеологъ былъ пріетъ съ голѣма честь отъ папата (мыслимъ *Евгеній IV* или *Феликс V*) който му са обѣща помощъ и подкрѣпенье срѣщо Турцытъ, като казалъ: « Знаѣж, че Султантъ « е непріятель на сипцаны Христіенытъ, но понеже « има несъгласіе между насъ въ вѣрата, за туй ако « Гърцы, Българи, Сърби и Албанцы пріематъ Рим- « ската догма, тогава сичкытъ Френцы, Вениціаны, « Маджары и Поляцы като стѣнѣтъ въ съюзъ, ще « ударѣтъ на турцытъ и ще ги прогонѣтъ отъ бъл- « гарската и грьцка земи. »

Върху тѣзи условія за съединеніето съ Римъ и въ този смисълъ писало са до българскыя царь Георгия Страшиміровича, сѣщо до Албанцытъ и Сърбытъ, като имъ искахъ мнѣніето и съгласіето.

Отъ послѣднитѣ приканены да влѣзѣтъ въ съюзъ съ папата, никои не склонихъ. Тогазъ са сбрахъ съ Гърцытъ, Френцы, Нѣмцы, Венеціаны, Унгары и Поляцы, и обрѣжены ударятъ на Турцытъ подъ предводителството на Димитрія Палеолога, който ёще въ първото сраженіе са уби отъ Турцытъ; като му отрѣзватъ главата, тѣ я турятъ въ единъ мѣхъ пѣленъ съ медъ и я занасятъ прѣсна на Султана въ Бруса. Отъ папскытъ войскы, паднахъ безъ четъ: Турцытъ имъ отрѣзвахъ главытъ и ги трупахъ на могилы, въ *знаменіе вѣчное*, какъто са изразява нашійтъ исторіографъ. Послѣ Султанъ Муратъ отиде въ Азія да са бие съ Узунъ-Хассана, персидскый шахъ, а въ Одринъ остави намѣстникъ сына си Мохамеда II-ый.